

Korom Gábor

2021. október 10.

Kálmán Laci elment.

Vasárnap kora délután megdöbbenéssel olvastam a hírt, meghalt Kálmán László nyelvész professzor. Laci nagyon régi tagja a Népszigeti Kutyasulinak, rendszeres résztvevője volt az „Árpád gimis” előadások bemutatóinak, sokat társasjátékoztunk együtt a Népszigeten szervezett partikon. Feleségével, Kingával rengeteget foglalkoztak Kókusszal és a család újdonsült tagjával Gizivel, aki nemrég, az első pandémia alatti Kölyök tanfolyamon végzett kitűnő eredménnyel.

Nehéz ilyenkor szavakat találni. A hír mély fájdalomként szakadt fel bennem. Elveszítettem egy olyan embert, akit mérhetetlenül nagyra tartottam. Bölcs, higgadt, objektív, széleskörű és klasszikus műveltségű Mester, aki kérdezve tudott tanítani. Laci azon kevesek közé tartozott, akit valódi tekintélyként ismertem. Kérdemelte, hordozta és sugározta minden megnyilvánulásában, letűnt korok nagyjait idézve. Nekem Ő volt a tudomány. ...és ezt soha nem mondtam el neki. Soha nem tudhatta meg tőlem mennyire nagyra tartom Őt. Fáj, hogy ezt csak most írom le és fáj, hogy nincs velem az a bölcs, akit ha egyszer megszorulok, esetleg felhívhatok. Szegényebb lettem és kevesebb - ez a felismerés járt át a Telex híradását olvasva.

Laci nagyszerű Gazdi volt, egy kutya sem kívánhat jobbat. Kutyaínak is fájdalmas lesz hiánya, hogy a gazdi elutazott ...és nem jön már vissza.

Minden szerettem, akit elveszítettem a szívembe költözött és valójában erősebbé tett. Csak reménykedni tudok abban, hogy a gyász feldolgozását követően az Ő hangja is segíteni fog!

Mély együttérzéssel, erőt és kitartást kívánok Kingának, a fájdalom feldolgozásához!

Isten Áldjon és kísérjen Égi utadon Drága Barátom!